

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΟΙ ΤΡΑΓΙΚΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΝΤ' ΕΣΤΡΕ

Οι πρέγονες της Φρανσουάζ. Μια χτελείωτη σειρά όποια γέποσες. 'Η μπτέρα της κι' ε σύτυχισμένος γάμος της μετά μια ζωή ένδεξαν έρωτών. 'Η γέννησις τών... 'Έπτα ωνακούμων όμαρτηματων. Τὰ νεανικά χρόνια της Φρανσουάζ. Σύζυγες, τευ καλού κ' άγαθού ντ' Εστρέ. "Άλλα έπτα θεανάτιμα όμαρτηματων έρχονται στον κόσμο. 'Η τρέλλες της Φρανσουάζ. Αντιπαλούς της ωραίας Μαργαρίτας της Ναδάρρας. 'Έρωτες και έγκληματα. Τὸ δραματικό τέλος της ντ' Εστρέ. "Ένα άγριο και πατεκύλισμα, κτλ. κτλ.

ΣΦΑΛΩΣ ή Φρανσουάζ. Μπαμπού ντε λά Μπουρντεμαΐρ, κατέχει περίλαμπτη θέση στην πινακοθήκη των Ιστορικῶν κείνων γυναικῶν, ή όποιες άν καὶ πέρασαν ζωὴ ὄργων καὶ νομιών, ξειλωθήσαν στὸ τέλος μὲ τὸ μαρτυρικὸν τους θάνατον. 'Η Ιστορία τῆς μεγάλης αὐτῆς άμαρτηλῆς μοιάζει πολὺ μὲ ένα μυθιστόρημα γεμάτο δραματικές περιπτειές. 'Ακούστε την:

"Η Φρανσουάζ γεννήθηκε ἀπὸ μιᾶ μητέρα, τῆς οποίας δόλοι οἱ θηλοῦ πρόσθιοι ἔξασκουσαν ἐπὶ διακόσια τόσο χρόνια—κληρονόμος δικαίωφι!—τὸ ἐπάγγελμα τῆς... ἐλαφρᾶς γυναικός. Άντο, δύμας, δὲν τις ἐμπόδιζε νὰ καλοπατηρεύωνται δλεῖ, γιατὶ ήσαν ἔξαιρετικά δύμορφες. 'Η μπτέρα της Φρανσουάζ, ἐπὶ παρεδίματι, κατώρθων νὰ μπλέξῃ στὰ δίχυα της, ἔναν πρεθεύτη τοῦ Βατικανοῦ, ἀφοῦ προπονούμενως ὑπῆρχε ἐνδουσμένη δὺο ἑστεμένων, τοῦ Φραγκίσκου Α' τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ αὐτοκράτορος Καρδούλου Ε', τοῦ πάπα Παύλου Γ' καὶ αναριθμήσαντο πλήθους εὐγενῶν. 'Απὸ τὸ γάμο της μὲ τὸν πρεθεύτη ἔκανε ἑφτά κόρες, τόσο ώραίες, ὥστε τις εἰλύσαν ἐπανομάτε! "Εφτά Θανάτηα! 'Αντοῦτος ἀπὸ τὸ μαρτήματα αὐτά ήταν καὶ ή Φρανσουάζ.

Σὲ ἡλικία δώδεκα χρόνων, ή Φρανσουάζ, ἀκολούθων τὰ παραδείγματα τῆς μητέρας της, ἐγένετο διαβάσει, δις τὸ τέλος δύλο τὸ θύλα τῆς 'Αγάπης. 'Υστερ' ἀπὸ πέντε χρόνια—στὰ 1559—ένας εὐγενής, ὁ 'Αντούν ντ' Εστρέ, θωματώνες ἀπὸ τὴν ἔξαισια καλλονή της, δὲν δίστασε νὰ τὴν ζητησῃ σὲ γάμο διπὸ τὴν μητέρα της, ἀν καὶ ήξερε πολὺ καλῶ ποιά τύχη τὸν περιένε... Μά ήταν τόσο ἐρωτευμένως μὲ τὴν Φρανσουάζ, ὥστε ἀποφάσισε νὰ τὴν πάρῃ, ἀδιαφορῶντας γιὰ τὰ εἰρωνικὰ θλέματα ποὺ τοῦ δέριγχαν οἱ ωροί του.

"Όποις ή μητέρα, ἔται καὶ ή Φρανσουάζ, ἔφερε στὸν κόσμο ἑφτά γαριτωμένα κοριτάκια, τὰ δόπια, φυσικά, ἐπωνυμάθησαν καὶ αὐτά 'Ἐφτά Θανάτηα' 'Αμαρτήματα', 'Ωστόδο, ή κυρία ντ' Εστρέ, παρ' δὴ τὴν θαυμαστὴ τεκνοποίη της, δὲν ἔγασε τίποτα ἀπὸ τὴν ὡμορφιά της καὶ τὸ σῶμα τῆς ἔξακολουθοῦ σε τὴ διατηρήσιν νεανικῆς εὐκαμψίας. Λένεται μάλιστα, δητὶ ὁ θαυμάτευς 'Εροϊκός Γ' δὲν ἔμενε σάνγκυπτος μπρὸς στὰ θελγάτηα τῆς ωραίας αὐτῆς γυναικός.

'Ο κ. ντ' Εστρέ ἐπληροφορεῖτο ἐντωματεῖν μὲ καταπληκτικὴν ἀπόθετις τὸν διάλεπταλλος σόληματα τῆς Φρανσουάζ, γιὰ τὰ δόπια δύμας ήταν πρεθεύματεν. Καὶ δὲν ἀπέδιδε ἔξαιρετη σημασία σ' αὐτά, ἐφ' ὅσον ἔθλεπε δητὶ ή σύζυγος τοῦ διαστεκάδε χωρίς ν' ἀφοιώνται σιθαρά σὲ κανέναν·

Μιά μέρα, δύμας, ή κυρία ντ' Εστρέ γνώρισε ἔναν εὐγενή, τὸν δρχόντα Λουδοθίκο ντε Μπερανέ, διπὸ τῆς ίκανες νὰ αισθανθῇ, για πρώτη φορά στὴ ζωὴ της, ποιοὶ ήταν ή πραγματή θάγατη.

'Ο σύζυγός της ἀνταύχησε σοθαρά, αὐτὴ τὴ φορά... 'Όταν, δύμας, ἀντελθήθη δητὶ ή γυναικα του ήταν τρέλλα ἐρωτευμένη μὲ τὸν Μπερανέ, —μέχρι τοῦ σημείου νὰ παρασελή πρὸς χάριν του κι' αὐτά τα παιδιά της, τὰ δόπια ὑπεραγαπατούσε, —πετάχθη γιὰ μία ἀκόμα φορά στὸ πετρώμαντον...

—Τὶ θέλετε νὰ κάνω; ἔλεγε στοὺς φίλους του. Μπορεῖ κανεὶς νὰ ἐπιμόδιστη τὸν κεραυνό νὰ πέσῃ διπὸ τὰ σύνεντα;

"Η Φρανσουάζ, λοιπόν, ἔλιξ δηλα τὴν ἐλευθερίαν χαρῆ τὸν έρωτά της. Μὲ τὴν διαφορά, δητὶ δὲν μπόρεσε ν' ἀπολαύσῃ πολλ

καρφὸ αὐτὴν τὴν εύτυχία..

Τὸν καρφὸ ποὺ ή κυρία ντ' Εστρέ ήταν φίλη τοῦ 'Ερρίκου τοῦ Γ', μεθυσμένη ἀπὸ τὸν θρίαμβο της, ἔκανε ἔνα θράδυ τὴν ἀπρονοησία νὰ πειράξῃ τὴν ἀδελφὴ τοῦ θαυμάτευσα Μαργαρίτα τῆς Ναδάρρας, —σωτὴ ποὺ θὰ μένει ἀργοτέρα θάμνη στὴν ιστορία τῆς θαυμάτευσα Μαργκό. 'Η ἀλήθεια είνε δητὶ τὰ πειράματα τῆς Φρανσουάζ δὲν ήσαν καὶ ὑπερβολικά, γιατὶ ή Μαργαρίτα δὲν φημίζοταν γιὰ τὸν ἔναρετο διό της. 'Ωστόδο, ή Μαργκό δὲν ήταν ἀπὸ τὶς ζωὴ τ.ις, ὅποφάσιος, γιὰ νὰ ἐκδικηθῇ, νὰ καταστρέψῃ τὴν έρωτηκή εύτυχία της.

"Ἐνα θρέδυ, λοιπόν, στὶς 21 'Οκτωβρίου 1575, διπὸ τὸν Μπερανέ δὲν φιλοκόπατε στὴν κρεβατοκαμαρά του καὶ παρακολουθοῦσε τὸν θαλαμηπόλο του διπὸ τοῦ θαυμάτευσα θαυμάτιο διεσπάνων τὸν Βίττω, ἔναν τρομερός πολεμιστή, ἀρχηγὸς τῶν σωματοφύλακων τῆς Μαργαρίτας — καὶ φίλος τῆς ἀδελφῆς τοῦ θαυμάτευσα...

Ο Μπερανέ κατάλαβε ἀπὸ τὸ φόρος καὶ τὴν στάσι τοῦ θαρρώνου, τὶς πραγματικὲς διαθέσεις τοῦ ἐπισκέπτου του. Πετάχτηκε λοιπὸν μάλιστας ἀπὸ τὸ κρεβατοπόλος τοῦ ἔθαζε τραμαγμένος στὰ πόδια—κ' ἔκανε νὰ τρέξῃ στὴ γαννή, νὰ πάρῃ τὸ σπαθό του. Μά δι Βίττω δὲν τοῦ διελόπισε καρφὸν ἀμυνθῆ. Μὲ μιὰ σπαθιά στὸ κεφάλι, τὸν ξάπλωσε κάτω, στὸ πάτωμα, μέσα σε μιὰ λίμνη αιματόνο του...

"Υστερ' ἀπὸ τρεῖς διώρες, διπὸ τὴν τελευταία του πνοή, χωρὶς νὸν ἀναλάθη τὶς αἰσθησίες του, χωρὶς νὰ μπορέσῃ νὰ μλήσῃ γιὰ νὰ κατονομάσῃ τὸν δολοφόνο του..

"Η κυρία ντ' Εστρέ κόντεψε νὰ παραφρονήσῃ ἀπὸ τὴν ἀπελύτασι τῆς διατὰ ήμασθε τὸν τραγικὸ θάνατο τοῦ διγαπτούμενος της. Τὸν ἔκλαψε σὸν νὰ ήταν σύζυγος τῆς καὶ διδιαφορῶντας γιὰ τὸ θάξειον δόκιμος, φόρεσε πένθος γιὰ τὸ φίλο της.

—Τὶ λεπτή, τὶ τρυφερή καρδιά! Ελέγε δι φιλόσοφος σύζυγός της στοὺς φίλους της.

Πέρασαν ἔνα, δύο, τρία χρόνια. 'Ο θανατός τοῦ Μπερανέ είχε ληστονήθη ἀπὸ δύο λοιπούς. Καὶ μανόχα ή Φρανσουάζ ἔξακολουθοῦσε νὰ κλαίῃ τὸ φίλο της— καὶ νὰ περιμένῃ τὴν εὐκαιρία νὰ ἐκδικηθῇ τὸ φονῆ του. Γιατὶ διδοῖς διορθώσαν τὸ διέλωντες ἀργότερα μόνος του πῶς αὐτὸς είχε σκοτώσει τὸν Μπερανέ! Καὶ αὐτὸς δὲν ήταν διατρέπει...

Μὰ ποιός ήταν ἔκεινος τοῦ θαλυμοῦ περικοινωνίας... ποὺ θὰ τολμοῦσε νόν συλλάθῃ δητὶ τὸ βγάλη πέρα μὲ τὸν θηριώδη αὐτὸν πολεμιστή, ποὺ εἶναι πάντοτε καὶ τὴν σκανδαλώδη ὑποστήριξι, τῆς ἀδελφῆς τοῦ θαυμάτευσα...

Ωστόδος, μιὰ μέρα θρέθηκε δι θαυμωρούσε τὸν αἵμαχορπίθη θαυμάτων γιὰ δύλα τὰ κακούργηματα του. Καὶ διθυρώπις αὐτὸς ήταν δι νεαρός μαρκήσιος 'Υθ' ντ' Αλέγκρ, δι όποιος είχε δρκιστῇ νὰ ἐκδικηθῇ τὸν Βίττω, γιὰ μιὰ προσβολὴ ποὺ εἶχε καεῖ ἀλλοτε στὸν πατέρα του. 'Ενα μάτωγοντας, λοιπόν, τὸν παραφύλακας οἱ δύο δάσος, τὸν σταμάτηας, τὸν προκάλεσε σὲ μονομαχία μέχρι θαυμάτου καί, 'νοτερ' ἀπὸ ἔναν ἐπικό ὄγκωνα, που διατάξεις δρκληρες διωρες—καὶ οἱ δύο αὐτόπιστοι πατέρων δεινοί ήσαν διειρμάτηοι—κατάδρωμασε νὰ επιτάλωσε τὸν θαρρόνο νεκρό, νο τοῦ διποσπάση σχεδόν τὸ κεφάλι ἀπὸ τὸν θαυμάτευσα...

"Ετοι, ἀπὸ τὴ μιὰ μέρα στὴν δλλην, δι μαρκήσιος ντ' Αλέγκρ

Έγινε διάσημος στό Παρίσι. Ήταν ο άνθρωπος που κατώρθωσε να νικήσει τὸν άνικητο Θαρῶνο—ένας ήρωας δηλαδή!

Κι' ένα δράδου. δυό μέρες όπερα πάτη μονομαχία, διαρκή σιων δεσχόντας την έπισκοπή της κύριας ντ "Εστρέ, ή όποια είπεσε στην άγκαλιά του και άρχισε νά τόν φιλάν με πάθος έγυνασμούνθη, έπειδη σκότωσε τὸν μιστηρώδη διολόφινο τοῦ Μπράνε...

Ο μαρκήσιος ν^τ "Αλέγκρη ήταν αφόπατστα σάχημος. Για να είναιστα απρόθετης, δεν διέφερε διόλου από έναν πιθηκό, με τα πελώρια αυτής του, με την τριγύρη μότη του, με την απέλειωση στόματού του. Ελγε, όμως, τα πόδια γλυκά μάυτα του κόσμου. Και πρό παντός, ήταν, για την Φρανσουάζ, ο έκδικης της οδύνης θυσίαντου του Μπερανέ. Τί περισσότερο θήβελε η κυρία ν^τ "Εστρέ σε για νά τον λατρεύειν, για να μεταφέρει σ' αυτον δηλ την δημόσια φήμη που ζητούσε;

Και ο μαρκήσιος κολακευμένος ἀπό τὴν προτίμησι πού τοῦ ἔδειξε ή κυρία ντ' Ἐστρέ, δὲν ἀρνήθηκε τὴν ἄγαμη τῆς. Η Φρανσουάζ ἤταν, θεάσια, κάπως περασμένη στὰ χρόνια δια τηρεῖ ὅμως θωματία, γάρις στὴν χρησιμοποίουσι ὥριστεμένους συνταγμένους καλλιοπής, τῶν οποίων τὸ μαστικό γνωρίζαν μονάχα τὰ θήλεα μέλι τῆς οικογενείας της..

Καινούργια περίοδος έδωτικής εύτυχίας ἄρχισε τότε για την Φρανσουάζ. Μά ό ςύγχρονης της δόπιος είχε φανή τόσο συγκαταθετικός δω τότε. Ήμαστε στα σούβαρά αυτή τη σοφά, γιατί οφθιμόκη μήπως ή περιπέτειας αυτή τη γυναίκας του τόν ύπου διέσει νά καλοπατέψει τις κόρες του. Αξίωσε λοιπόν ἀπό τήν Φρανσουάζ νά διακόψη κάθε δεσμό με τόν μαρκήσιο. Σ' ὅπου τηι, ξέκινη ἐγκατέλειψε την ουδυγική στεγη και ἀπολύθησε τόν φίλη της, δόπιος είχε διοριστή ικανότητης τού "Ισσαύρης

Τό ζευνόπιο πέραστα τρία γρόνια δινειρώδους εύτυχας.
Ξαφνικά, δημαρχός, ο γαρακτώτο τοῦ μαρκησίου ὑπέστη ριζική
ἀλλαγή, ἀγνωστο γιὰ ποιὸ λόγο. Ο 'Αλέγκρ έγινε κακός, δέখ
θιοςος ποσανικτικός τύπωνος τῶν
πολιτῶν. Καὶ οὗ ποτέξεμαι θῆταν
νά δρνανωθῇ μιᾶ συνωμασίᾳ ἔναν-
τιον του διπὸ τοὺς δυσαρεστημέ-
νους κατοίκους τῆς περιφερείας:

Μιά νύντα, δικαιοσίας και Φρασσούάλε έγινησαν ξανικά από ένα παρόδεινο θύρωμα που άσκουγόταν ξέω από τὴν πόρτα τῆς κρεβατοκάμασος τους. Μιά χαρακτηριστική δύση ήταν χυμένη στὸν δέρρες

—Μάς θάζουν μπαρούπη γιά νά
μάς τινάξουν στὸν δέρα! οὐρλιάσε
ἡ Φρανσουάζ.

Καὶ τινάχτηκε ἀπὸ τὸ κρεβῆτα τρωμαγμένη, ἐνῶ ὁ μαρκήσιος ἔτρεχε στὴν πόρτα νὰ δῇ τὶ συμ-
βαίνει.

Τὴν ίδια, ὅμως, στιγμή, ὥρη-
σαν στὸ δῶμάτιο μερικοὶ ἔξαλοι, πολισμένοι ἀνδρες. Χύμησαν
πάνω στὸν ἀσπόλο μαρκήσιο. τὸν ἔσπαλθον κάτω καὶ ἄρχισαν
νὰ τὸν τρυποῦν μὲ τὰ σταθιά τους... "Ἡ κυρία ντ' Ἐστέρε πα-
ρακολούθουσε παγωμένη ἀπὸ τὸ φόθο της, τὴν ἀγρια αὐτὴ
εκτῆν. Οἱ δύμιοι, ἀφοῦ ἀποτελεώσαν τὸ μαρκήσιο, ζέκαναν μὲ
τὸν ίδιο θηριώδη πρόπο τοι τῇ φίλῃ του, χωρὶς νὰ ουγκυτ-
θῶν οὔτε ἀπὸ τὰ κλάματα, οὔτε ἀπὸ τὶς ίκεσίες της, οὔτε καὶ
ἀπὸ τὰ γυμνὰ κάλλη της...

Καὶ οὕτεροι, ἔδεσαν μαζὺ τὰ δυό παραμορφωμένα πτώματα καὶ δρύχους νά τά περιφέρουν στοὺς δρόμους, κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τῶν λαμπάδων, οὐρλιάζοντας σάν κανίθαλοι ἀπὸ τὴ χαρά τους!...

"Ετοι πέθανε η Φρανσουάζ ντ' Έστρε—μιά από τις ώραιες και πιό άμαρτωλές γυναικες της έποχής της...

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΤΥΧΗΣ

Η 31η ΚΑΛΩΣΟΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΜΑΣ

(Οι κερδίσαντες δριθμοί)

Στις 6 μ.μ. της περιουσίας Τετάρτης 27 Ιουνίου έγινε εις τα Γραφεία μας η 31η άλληρη της Μπούκετους Διάνοιας των δώρων των «Εθδοδαίων Λαζαρίου» της Μπούκετους, παρισταμένων πολλών άνημαστρών και έκλεκτον κόσμου. Από την πληρωτίδα, εις την οποίαν έλχοντες ήδη όλοι οι αριθμοί, οι δημοσιεύνετες εις τη φύλλα του «Μπούκετους», άνοισθησαν κατά σειράς οι ίδιοι άνθρωποι :

Ο αριθμός 12156, ο οποίος κερδίζει όλων ληγον την σειράν των βι-
βλίων της Βιβλιοθήρης του «Μπουκέτου».

Οι κάτωθι έννεα ἀριθμοί, οι δέκοι τε κερδίζουν ἀνά Ἑν βιβλίον τοῦ περιήμου μυθιστορήματος τοῦ Πώλη Φεβάλ «Ο Κατεπάν Φάντασμα» : 5478, 9956, 5529, 8777, 1525, 17800, 11479, 10000, 10000.

Ἐπίσης πάντες οἱ ἀριθμοὶ οἱ λήγοντες εἰς 56 (ἢτοι εἰς τὰ δύο τελείata φημία τοῦ Ion ἀμοιβῆ 12156), περιοδοῖς ἑκάτην Ἁγίου Θωμᾶ

την Τιμοκρέτου της τον Αρχαιότερον (1210), λεφόντων ανεβά τιμεπολογίον του Μπούκετου, τῆς ὁρεοείσας των τυχερῶν ἀναγνώσθων μας.

Η 32α πλήρωσις τοῦ Ἑδδομαδιῶν Λαζείου μας θὰ γίνη καὶ πάλιν εἰς τὰ Γραφεῖα μας, τὴν δην Τούλιον. «Οσος ἐπιθυμοῖν, δίνανται νά παρευρέθων.

Επίσης οδοι έξι των μέγανων πάτων των έπαρκεν πεδίων 8.61/-

Σανάρις ήσαν εκ των αναγνωστών των επαρχιών κερδίζονταί βιβλία, πρέπει να μάς στέλνουν τα σχετικά δελτία μὲ τοὺς κερδίζοντας ἀριθμούς, ἀναγράφοντες ἐπὶ τοῦ δελτίου τὸ δυναμά των καθαρά, θὰ παραλάβουν δὲ τὰ βιβλία των ἀπὸ τὴν Ὑποπτευτεῖα τῆς Ἐπαρχίας των, εἰς τὰ δυοῖν τῶν ἀποστόλων—ἕπι τούτη—μετὰ σχετικοῦ δυναμιστικοῦ καταλόγου, καὶ ἐπεξηγηματική ἐγκύρωσίος.

ΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΩΡΑ

<img alt="A black and white illustration of a circular emblem. The outer ring contains the text 'ΟΙ Κ. Σ. Γ. Ηλιάδης Ήπειρος 14 Θεσσαλονίκη. Ι. Κελεμπειάδης Μεγάλου Αλεξανδρού Φιλόδομα, Εδάχη, Κατσαπάτης Λάρισα, Γ. Λαύτης Ζάκυνθος, Κερ. Νικολαΐδης Ρέθυμνος, Κ. Λιγυαράντης Τσιμία, Φώτης Βέργερος Αθήνα, Ι. Βερνίνης Ιαβόνης, Κ. Κότσιφος Χαλκίδης, Κ. Τριανταρίδης Μεγάλη-Κερύνη Αίγαπτον, Ν. Παπαδόπουλος Ιπποτίστην 7 Αθήνα, Ν. Αργυρός Θώρακα, Αννα Βρεττοπούλου Θεάτρου 104 Ηριδαίους, Α. Παναγιωτόπουλος Αγ. Σορδία Παιανίες, Α. Ταπειωτής Θυρίδα Καλαμιών, Ν. Μοναστηρίτης Μαζωνών 67 Πάτρας, Σ. Μαρωνόπατης Καλλάθεας 66 Αθήνα, Δ. Δημητρόπουλος Ναύπλιον, Μωυσής Μανίνος Νίσις 2 Καλαμάτα, Π. Σταυρόπουλος Έμμη, Μετέωρα 3 Αθήνα, Πέτρος Κεχαγάρης Καθάλλα, Κ. Παπαγεωργίου Σταύρος 18 Αθήνα, Ελένη Κοντσίνογλου Αγ. Χριστούπολη 10 γργυνίου, Εδάχη, Γιορτής Νεαέα, έκερδοισαν ἀνά ἐν Ημερολόγιον ἐΜπορέτοι τῆς ἀφεσκίας των. Ἐπίσης ἔκερδοισαν ἀνά ἐν Ημερολόγιον τοῦ μιθιστορήματος τοῦ Πώλου Φεβούλου «Ο Καπετάν Φάντασμας κ. Ελένηγυ, Κατσαπάτης Λάρισα, καὶ Σταύρος Ιωαννίδης Αγίας φίας 128 Θεσσαλονίκη.</p>

Η 33η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΒΑΓΜΑΤΙΑΙΟΥ ΔΑΧΕΙΟΥ ΜΑΣ

(τα Δωράτα)

Είς τὴν 33ην ἀλήγουσην τοῦ Ἐδδομαθίου Λαζαρίν μας, ὁ τοῦ ἀριθμὸς θὰ κερδίῃ βόλληρον τὴν σειρὰν τῶν βαβλίων την Βιβλοισθῆτης τοῦ «Μπουκέτου». Ἔννεα κατὰ σειρὰν ἀριθμοὶ θὰ κερδίζουν ἀπὸ Ἑναύλῳ τοῦ περιφέρουμενού μισθοδομήσας τοῦ «Ο' Καπετάν Φάντασμα». Ἐπίσης πάντες οἱ ἀριθμοὶ οἱ λήγοντες εἰς τὰ δύο τελευταῖα ψηφία τους ἀριθμούσι θὰ κερδίζουν ἀπὸ ἔνα «Ημερολόγιον τοῦ «Μουκέτου», διποιητήριον τοῦ θελούν, ἐκ τῶν ειδισκουμένων εἰς τὴν Βιβλοισθήκην τοῦ Μπουκέτου».

Ολ έν 'Αθηνας κερδίζοντες θά φέρουν τὸ φύλλον μὲ τὸ ἐν αὐτῷ δελτίον τὸ Γραφεῖα μας και θὰ παίρουν τὰ δῶρα των. Ολ έν ταις ἀποχώριαις θ' ἀποκόπτουν και θὰ μαζ σημειώνουν τὰ δελτία των και θὰ λαμβάνουν τὰ δώρα των μὲ τὸ Ταχυδρομείον ή μεσόν τῶν 'Υπαρχαρκείων μας. Κιθέν αναγνωστές δύνανται ν. ἀγοράζει και δώρα τρία φύλλα, για ν. ἔχει πειστότερος έλπιδες κερδών.

Οι κερδίζοντες πρέπει νύ πάσισαν νά παραλάμβουν τό δάφα τους ιντδς τριῶν μηνῶν, ἀλλως δὲν εἰνθινύμεθα συγτικῶς.

ΚΙΝΕΖΙΚΕΣ ΤΑΡΟΙΜΙΕΣ

Τό θεωρόντα γενιά το δημόσιο πρόσωπο της Ελλάδας στην απόφαση της Εθνοκρατίας στην οποία προσέβαλε με την προσωπική της συμμετοχή στην προστασία της Ελληνικής Δημοκρατίας και της ελληνικής πολιτιστικής κληρονομιάς.